

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gretchen Grosser: Dät blaue Hoamd mäd do froaie Knoope

Sicher nit bloot iek fraue mie deeruur, dät in Toukumst daach wäil wäl moor deer is, die uk Seeltersk skrift un uus Sproake so jädde liede mai. Wie mouten uus oaber wäil uk skoomje, dät Froamde sik moor foar uus Sproake interessierje un wät deerfoar dwo as wie Seelter säärm. Wie woakje wildäge wäil eerst ap, wan't aal tou leet is.

Gretchen Grosser

Dät blaue Hoamd mäd do froaie Knoope

Seeltersk: Hermann moate sien Läine jädde liede

Hermann un Leni geenen älke Dai mädnunner ätterere Skoule. Jo hieden dän glieke Wai. Hermann woonde oaber äigentlik ap Hollnerfoan, man hie waas siet sien trädde Skouljier bie Lanwers as "Mädchen für alles". Dät wieren gjucht rieke Ljude, jo besieten aan Winkel un een groote Buurderäi. Lanwers Wäante wieren deeruum altied fein inne Kloodere. Uumdät jo aller as Hermann wieren, hiede die Wäant dät Gluk, altied wier moal n'Bukse of n'Hoamd as hoolfslieten tou kriegen. So waas die litje Wäant uk immer fein ounleeken. Wan Hermann oaber dät blaue Hoamd mäd do aiske flugge Knoope inne Skoule oane hiede, dan kude ju litje Leni sik goar nit sääd sjoo. Do Knoope moate ju so jädde liede un uk wäil hääbe. „Hermann, kon iek do Knoope nit kriege, dien Mäame kon die ja uurswäkke wier ansäie“, kwaard ju moor as een Moal tou him. Noa, Hermann wüül dät nit, hie moate do Knoope uk jädde liede, un wät wüül Lanwers Engeline wäil kweede, wan hie do Knoope fon dät Hoamd sneed?

Leni roate oaber nit ap. Immer wier moaste ju juust düt Hoamd bewunnerje un benoarde sik, dät ju do Knoope nit kriege kude. Hermann moate toulääd nit moor outälle, dät Wucht moate hie daach do al so jädde liede. Ju skuul him jo nit dul wäide. As hie dät Hoamd smäidens moal wier ounlook, statte hie sien Löwensoaks inne Buksentaaske. Dan fäng dät Böadeljen fon ju litje Läine ap dän Skoulwai al wier oun. As jo middeeges wier mädnunner ätter Huus geenen, sneed Hermann aan Knoop ätter dän uur fon sien Hoamd ou. Sogoar do litjere fonne Sleeuwen, nu hiede sien Wucht hiere Wille.

Lanwers Engeline siet buute un waas an Boone trädjen, as Hermann uum't Backhuus tou flüürjen koom. „Hääst du al wier Haueräi häiwed, Hermann?“ ruup dät Moanske him toumäite, as ju him so mäd dät eepe-ne Hoamd ounwaien kuumen saach. „Noa, Tante Engeline, Skousters Leni wüül do Knoope fon mien Hoamd so aiske jädde hääbe. Do hääbe iek hier do roat.“ Skeelde häd Hermann nit kriegen, Engeline waas sicher bliede, dät do Knoope nit bie een Haueräi ferlädden geen wieren. Ju häd him fluks näie uut hiere Winkel hoald un do ansäid.

Een poor Jiere leeter is Skousters Läine Hermann sien Wieuwmoanske wuden. Ju waas Säisterske. Hiere Hermann häd ju so moonige Hoamde säid un aaltied deerap oachtet, dät smoals froaie Knoope deeran koomen.

Gretchen Grosser

Goad drinkt bie Oma Tee

Die Kouke waas boaken, ju Koafje frisk apsät, un uk die Tee stued kloor ap't Stöafken. Do Gebuursdais-Ljude skuuln ja wäil fluks kuume. Uk die Pestoor un die Verwaltungsboas fon't Kroankenhuus hieden sik anmäldet.

Näischierich keek ju fjauerjierige Katharina inne Stoowe un stierde dän Gäistlike ferwunnert un sproaklos oun. Ju koande him nämlik bloot fon'n Goadestjoonst.

Kuut deerätter koom hiere Suster fon'n Skoulbus ätter Huus, un Katharina ron hier apgerägt toumäite; „Waast du wät, Goad sit bie Oma inne Stoowe.“

„Dät kon goar nit weese“, kreech ju tou heeren. Eerst moal kude man Goad gans un goar nit sjo un al goar nit bie him inne Stoowe. Katharina bleeuw oaber deerbie un kwaad: „Goad sit deer un drinkt Tee.“ Un ju wiste seküür uutnunnertouhouden: „Die uur Unkel is naan Goad!“

